

har ligeledes ønsket faste og bestemte Lovregler om Fritagelse for eller Lempelse af Skatten for Nyttøkøretøjer, særlig for visse Arter af Nyttøkøretøjer. Men heller ikke her har vi kunnet vinde Tilslutning til Fastsættelse af saadanne Regler i Loven og har derfor maattet nøjes med den Dispensationsbestemmelse, som den ærede Ordfører omtalte, en Dispensationsbestemmelse, ved hvilken der klæber den Fejl, som altid klæber ved den Art Bestemmelser, nemlig Faren for Vilkaarlighed og megen Vanskelighed for den Minister, der skal administrere den. Vi haaber imidlertid, at Finansministeren vil benytte denne Dispensationsbestemmelse i den Aand, hvori den er givet, saa at der, hvor vedkommendes økonomiske Forhold taler derfor, gennemføres en Nedsættelse til Halvdelen for saadanne Personer, som ganske overvejende benytter Køretøjerne til Nyttøkørsel. Vi har særlig tænkt paa Læger og Dyr læger, der jo allerede paa den bestaaende Automobillov har denne Lempelse; men vi har ogsaa tænkt paa Præster og Statens og Kommunernes Funktionærer, og der vil være adskillige andre, der maa falde ind derunder.

I Lovforslaget om den nye Formue- og Indkomstskat for Aaret 1920—21 har mit Parti og jeg været ivrige for at faa indført væsentlige Forbedringer, og vi glæder os over at have haft Held med os i saa Henseende. Dette skal aldeles ikke sige, at der ikke har været tilsvarende Bestræbelser fremme fra andre Partiers Side, men det vil ikke undre, at jeg, der allerede i 1911 foreslog en Rateskala i det Forslag, jeg den Gang fremkom med — noget, jeg desværre ikke kunde faa tilstrækkelig Tilslutning til i den daværende Rigsdag —, nu glæder mig over, at dette fuldkomnere Princip endelig en Gang vil blive gennemført. Jeg skal her henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelse om den Sag og kun tilføje, at hvis en Rateskala i al Almindelighed er en fuldkomnere Form end en Trinskala, gælder det i særlig Grad ved Skattelove af denne Art, hvor man kommer op til saa overordentlig høje Procenter eller Promiller. Her bliver nødvendigvis, navnlig paa de øvre Trin af Skalaen, Springene mellem de forskellige Trin saa store, at der bliver en næsten overmenneskelig Fristelse til at klemme sig ned under dette eller hint Trin, medens denne Fristelse ikke eksisterer, naar Trinene ved Hjælp af Rateskalaen gaar ganske jævnt over i hinanden. Dernæst er der opnaaet Enighed

om en ikke ringe reel Forbedring af Skalaen, navnlig en væsentlig Formindskelse af Byrden paa de mindre Formuer. Det mærkes naturligvis særlig for Formuer under 100 000 Kr., som ikke kommer ind under den Bestemmelse, der allerede findes i Loven, hvorefter Personer med 3 000 Kr. beskattes efter en lavere Skala, men der vil være mange, for hvem denne høje Formueskat er særdeles byrdefuld, og som ikke kan komme ind under denne Bestemmelse; disse hjælpes i ikke ringe Grad ved den ganske betydelige Reduktion, der har fundet Sted for, hvad jeg vil kalde: de mindre og Mellemløbendes Vedkommende, Formuerne helt op til 4—500 000 Kr. Naturligvis er det ikke meget, der er at tage fra Skatten saa højt oppe, det er heller ikke det, der har været Formaalet, derimod vil Skatten blive overordentlig stærkt reduceret for Formuer paa 100 000—200 000 Kr., hvilket har særlig Betydning for deres Vedkommende, som er henviste til at leve alene af Renten af denne Formue, navnlig naar den er anbragt i Overformynderiet til en lav Rente. En Enke med en Overformynderikapital paa 100 000 Kr. til 4 pCt., som bor i København og altsaa faar et Fradrag af 800 Kr., vilde efter Finansministerens Forslag for Skatteaaret 1920—21 blive ansat til en Skat af 634 Kr., deraf 560 Kr. i Formueskat, men efter de foretagne Ændringer gaar hun nu ned til 480 Kr., hvoraf Formueskatten andrager 415 Kr. Tager vi et lignende Eksempel med en i Overformynderiet anbragt Formue paa 200 000 Kr., bliver Resultatet det, at vedkommende Skatteyder spares for 300 Kr. o: gaar ned fra 1 773 Kr. til 1 474 Kr.; men selv de reducerede Skattebeløb, som der her er Tale om, maa man indrømme er en ganske uforholdsmæssig Beskatning for Personer, hvis Indtægter kun er 4 000 eller 8 000 Kr. Det er en ganske uforholdsmæssig Beskatning, som kun fremkommer derved, at Formueskatten er draget saa uhyre stærkt i Forgrunden, som den er blevet ved hele dette Regime med midlertidige Skatter.

Hvad angaar den saakaldte Forlystelseskate, har vi ikke naaet fuldt ud, hvad vi ønskede, nemlig at faa alle Sportsopvisninger fritaget for Skat, men vi har naaet at faa de egentlige Sportsopvisninger fritaget, saaledes at der kun staar tilbage visse Arter af Idrætskampe. Idet vi har reddet Gymnastikken, Svømningen og Roning, tror jeg nok, vi kan sige, at dermed er ogsaa for Idrætskampenes Ved-